01.07.2021 г. / 22:06:07

Вяра

Чудесата на православните светци - част II

„Ученикът на преподобни Зосима бил ухапан от змия: цялото му тяло се напоило с отровата, кръв потекла от очите, ноздрите, ушите и от всички кожни отвори и пори, и Иоан умрял.

Блаженият Зосима силно се опечалил и отишъл при споменатите двама пустинници. Те, като го видели в дълбока скръб, преди Зосима да им каже каквото и да е, го изпреварили и промълвили:

- Какво, авва Зосима, твоят брат умря ли?

Зосима, удивен от тяхната прозорливост, им разказал за обстоятелствата около смъртта на своя ученик, които и без това били известни на старците.

Тогава двамата подвижници станали и отишли заедно със Зосима при брат Иоан. Като видели починалия на земята, те казали:

- Не скърби, авва Зосима, Бог ще ти помогне.

И след тези думи гръмко извикали, обръщайки се към починалия:

- Брате Иоане, стани, защото твоят авва те вика.

Мъртвият веднага оживял и станал от земята. След това казали на преподобни Зосима:

- Авва, ние нелъжливо ти възвестяваме волята Божия: иди на Синайската планина: защото Бог иска да ти повери епископство на Вавилонската църква в Египет.“

17.06 по еретическия, † 04 юни по православния календар - Св. преподобни Зосима

„преподобни Висарион с молитвата си и с кръстния знак направил сладка солената морска вода, за да напои изнемогващия от жажда свой ученик. Това станало така: веднъж, когато светият и неговият ученик ходели по пустинния морски бряг, ученикът се изнурил от силния пек и като почуствал голяма жажда, казал на преподобния:

- Отче, много съм жаден.

Преподобният, след като се помолил и осенил с кръстния знак морето, казал:

- В името на Господа, вземи и пий.

Ученикът почерпил вода от морето в един малък съд, който носел със себе си. Като отпил от водата, тя му се сторила много сладка и прохладна, като да е почерпана от извор…

Преподобни Висарион се уподобил и на Иисус Навин: както той, при победната битка с аморейците, спрял движението на слънцето; така направил и този Божий угодник. Когато веднъж отивал заедно с ученика си при един старец, слънцето вече започнало да клони на запад, а оставало още много път. Тогава старецът се обърнал към Бога с молитва:

- Моля Те, Господи, заповядай на слънцето да спре, докато не пристигна при Твоя раб!

И така и станало: слънцето не залязло дотогава, докато преподобният не пристигнал при стареца…

Свети Висарион се уподобил и на Божия пророк Илия. Както по време на суша той направил да се излее от небето обилен

дъжд, така неведнъж и два пъти направил и преподобният.

Светият се уподобил и на пророк Елисей: както той, като разделил водата с дрехата на Илия, преминал река Иордан, така и преподобният със своята молитва превръщал водата в път и минавал по нея. Той преминал като по сухо река Нил и така преминавал всички реки, които срещал по пътя си.

Веднъж, когато преподобният бил в скита, в храма довели един бесноват човек. Започнали да извършват молитви за него в църквата, за да се избави от нечистия дух. Но бесът все не излизал от него, тъй като бил много зъл и свиреп. Клириците започнали да се питат:

- Какво да правим с този бесноват?

А някои казали:

- Никой не може да изгони тоя бяс освен отец Висарион. Но ако ние го помолим за това, той няма да дойде в храма. Затова да направим така: на следващия ден сутринта той ще дойде в храма пръв, но ние ще дойдем още по-рано от него и ще сложим бесноватия да седне на неговото място, а след това ще кажем на стареца: “Събуди спящия.”

Клириците така и направили.

Когато преподобният влязъл в храма, забелязал този човек, който седял на неговото място. Като не желаел да го прогони оттук, той застанал близо до него. Щом започнало да се чете църковното правило, клириците казали на стареца:

- Отче, разбуди спящия.

Висарион, като се приближил до човека, го побутнал и казал:

- Стани и си иди оттук.

И бесът, изгонен от думата на светия, веднага излязъл от болния. Човекът се изправил и започнал да благодари на Бога за това, че го е избавил от беснуването. И оттогава той бил напълно здрав.

По такъв начин клириците подтикнали светия да извърши чудото и да изгони беса, тъй като този преподобен отец не желаел да извършва чудеса явно, за да не бъде прославен от хората. Бидейки смирен и смятайки себе си за грешен, той бягал от човешките похвали...

19.06 по еретическия, † 06 юни по православния календар - Св. преподобни Висарион Чудотворец

„хегемонът наредил да хвърлят Архелая на гладните лъвове, мислейки, че те веднага ще я разкъсат. Но зверовете станали кротки като овци и покорно легнали в нозете, докато тя се молела на Бога с тия думи:

- Господи Боже - Отец, Син и Свети Дух, - Ти, Който запази досега моето тяло чисто от всякаква сквернота! Както сега Ти укроти зверовете и ми даде сила да победя хегемона, така и всякога бъди помощник на мен, Твоята рабиня“

19.06 по еретическия, † 06 юни по православния календар - Св. преподобномъченици Архелая, Текла и Сусана

„Гликерия застанала на високо място така, че да я вижда целият народ, открила лицето си и показала на всички знамението на Христовия кръст, начертано на челото; после се обърнала към народа:

- Виждате ли сега пресветлата лампада, сияеща на моето

чело?

После вдигнала очи към небето, издигнала ръцете си и казала:

- Боже всемогъщи, прославян от Своите раби, Който си се явил в пещта вавилонска на тримата отроци и си ги избавил от огъня, заградил си устата на лъвовете и си направил Твоя раб Даниил победител, разрушавайки идола на Вил, умъртвявайки змея и съкрушавайки бесовския образ на поле Деир! Ти, Иисусе Христе, Пречисти и Свети Агънче Божий! Моля Те, дойди и помогни на мен, смирената Твоя рабиня, съкруши тоя идол, направен от човешки ръце, и унищожи тези мерзки и суетни бесовски жертви.

Докато светата се молела на Бога, внезапно ударил гръм, идолът на Дий паднал на земята и се разбил на дребни късове (той бил направен от камък).

Виждайки това, хегемонът и жреците изпаднали в ярост и заповядали на народа да я убият с камъни. Но камъните, хвърляни върху нея не я достигали, а падали около нея, като издигнали стена около светицата, я защитавали от езичниците. Нечестивите елини не познали Божията сила, а нарекли Гликерия вълшебница. Но тя им казала:

- Силата Христова, действаща чрез мене, изобличава вашето заблуждение, помощта на моя Бог ще обърне в нищо всички мъчения, които ще измислите срещу мене...

хегемонът заповядал да хвърлят светицата в огнена пещ.

Когато разпалили пещта, Гликерия се прекръстила и рекла:

- Господи, Боже Всемогъщи! Благославям те и прославям светото Твое име за това, че си ми дарил днешния ден и този час за вечно веселие, за това, че Ти записа моето изповедание

пред ангелите и човеците. Моля те, изпълни желанието на моята душа: яви на този нечестив и мерзък хегемон, че Ти действително си мой Помощник.

Светицата била хвърлена в пещта. Но начаса от небето слязла роса и угасила пламъка. Светицата стояла посред пещта като чиста агница и възхвалявала Бога:

- Свят си Ти, Боже! Благословен си Ти, Който изпрати на мен, смирената Твоя рабиня, помощ от небето; нека всички разберат, че на Теб е подчинена всяка твар; нека разберат, че по Твоя воля пламъкът на тая пещ изгуби силата си.

Като казала това, светицата излязла невредима от пещта...

Хегемонът заповядал да хвърлят светицата на зверовете.

Гликерия тръгнала към зверовете с веселие и радост, като на пиршество. Веднага пуснали срещу нея едра лъвица, която ръмжала страшно. Но като се приближила до светицата, тя тихо легнала пред нея и започнала да ближе нозете..."

26.05 по еретическия, † 13 май по църковния календар - Св. мъченици Гликерия и св. Лаодикий

„След много дни Лукилиан отново бил подложен на мъчения, вече заедно с юношите, и заедно с тях бил хвърлен в горяща пещ. Но всемогъщият Бог проявил над тях Своята чудесна милост, както някога над еврейските юноши, хвърлени във вавилонската пещ: огънят се превърнал в хлад, пламъкът - в роса, обилен дъжд, напълно охладил пещта и Лукилиан и юношите излезли невредими..."

16.06 по еретическия, † 03 юни по православния календар - Св. мъченик Лукилиан и с него четири момци: Клавдий, Ипатий, Павел и Дионисий, света

девица Павла

„- Принеси жертва на боговете, не мое, а чуждо чедо! - възкликнал отново Ликиний.

- Няма да им принеса жертва. Те са тия, които събуждат гнева в тебе; заради тях ще гориш в огъня заедно с езичниците.

Вън от себе си от гняв, князът заповядал да държат девицата и да я хвърлят под копитата на буйни коне. Когато започнали да изпълняват заповедта му, Ликиний дошъл сам да види смъртта. Но един кон, най-буйният, скъсал юздите, хвърлил се върху него, и като захапал дясната му ръка, я изтръгнал от рамото и стъпкал княза дори до смърт, а после застанал спокойно на мястото си. А другите коне били кротки като агнета и не докоснали света Ирина. Конят, убил Ликиний, по Божие повеление, викнал с човешки глас, облажавайки светата мъченица:

- Блажена си, гълъбице Христова, потъпкала змията. Славна си на земята, с любов ще бъдеш приета не небето. Ти ще ликуваш сред праведните. Очаква те вечната светлина и чертогът на безсмъртния Жених, задето си мъдра и мъжествена девица: макар да си жена по природа, показваш храбростта на воин.

Когато свалили оковите на света Ирина, тя с молитва възкресила мъртвия си баща и изцелила ръката му. Виждайки това чудо, в Христа повярвали князът, княгинята и целият им дом и много народ - всичко около три хиляди души.

Ликиний скоро оставил управлението на княжеството си, за да служи свободно на Христа, и се заселил със съпругата и приближените си в същата онази кула, която някога построил

за дъщеря си; а света Ирина останала в града, учейки хората на вярата в Христа и мнозина довела при Христа Бога. Тя живеела в дома на своя учител Апелиан...

Разгневен, князът повикал дърводелци с железен трион и им заповядал да разполовят светата девица. Когато я вързали за дървото и започнали да режат, трионът не докосвал тялото и се изхабявал като от остър камък, и накрая се счупил. Донесли друг трион, но и той се счупил, а слугите паднали, наранили се от парчетата и умрели. Накрая бил донесен трети, най-остър и твърд трион, и Седекий заповядал да разрежат девицата по слабините. Вързали я, сложили на гърдите голям камък и започнали да режат светото тяло на великомъченицата: този път трионът допрял тялото и от него потекла кръв. Седекий със смях казал:

- Къде е твоят Бог? Нека сега дойде и ти помогне, ако има сила.

При тия му думи внезапно блеснала мълния, чул се страшен гръм, издигнала се вихрушка; слугите, режещи тялото на светата мъченица, паднали в несвяст. Обзет от страх, князът побягнал към двореца си, хората избягали от площада по домовете си; излял се страшен дъжд като поток, със силна градушка, и мнозина от мъчителите паднали мъртви, убити от гръм или град. А ангел Господен слязъл от небето, свалил камъка от гърдите на светата мъченица, изцелил раните и я изправил здрава.

Като видели това чудо, осем хиляди души повярвали в Христа. Но князът, научаван от дявола, отново заповядал да хванат светицата и заедно с епарха започнал да умува как да я погуби. Мъчителите намислили следното: вързали я за мелнично колело, та като се върти, да я разкъса. Но когато пуснали водата, тя спряла като вкаменена; нито една капка не потекла и светицата останала невредима.

А князът със съветниците си възкликнал:

- О, колко е голяма вълшебната сила, за да превърне водната стихия в друго вещество.

Хората, виждайки това чудо, се възмутили против нечестивия цар и с викове на укор и недоволство започнали да хвърлят камъни срещу него и го прогонили от града. А той, като се върнал в родното си място, след седем дни умрял от мъка, гняв и срам...

След смъртта на Седекий, синът му Савах, за да отмъсти за позора на баща си, събрал множество войска, около сто хиляди, и се отправил към Магедон. Жителите, като научили за похода на цар Савах, уплашени се затворили в града и казали на света Ирина:

- Заради тебе ще загинем.

Но тя им отговорила да не се боят от враговете и започнала да се моли на Бога с думите:

- Ти, който някога чу твоя раб, пророк Елисей, чуй и моята молитва и невидимо порази тоя народ, който идва да погуби града, ослепи враговете ни, за да разберат, че Ти си Единият Истинен Бог.

И Господ веднага чул молитвата, поразил със слепота княза и всичките му воини.

Княз Савах разбрал, че Ирина е причина за слепотата на него и на цялата му войска, и наредил да иде при нея пратеник с такава молба:

- Сега разбрах, че силата на твоя Бог е непобедима; моля те, помоли Му се за мене и воините ми, за да прозрем и аз, и те!

Светицата се смилила, принесла прилежна молитва към

Владиката на всички и князът и воините му прогледнали…“

18.05 по еретическия, † 05 май по църковния календар - Св. великомъченица Ирина

„Лаодикий много се натъжил, като съжалявал за идола на Дионис, и веднага заповядал да хвърлят светеца в разпалената пещ.

Когато светецът бил хвърлен в огъня, той безстрашно стоял сред пламъците, като че сред някаква градина и на всеослушание прославял Бога. В пещта видели още трима мъже, пеещи с него. Единият от тях имал много светло лице, сияещо като слънце; блясъкът, излизащ от лицето му, бил по-силен от блясъка на огъня. Светецът казал на мъжете, намиращи се с него в пещта:

- Благодаря Ти, Владико, Боже на отците ни, на Чието слово се подчиняват всички; благословен Си Ти, Господи на силите, Творче на всички небесни сили, възхвалян от устата на светите архангели, присъствал някога заедно с тримата отроци сред пламъците (където Ти, четвъртият, си бил видим). Моля Те, Спасителю мой, разруши и унищожи силата на огъня на тази разпалена пещ и изгори с огън този антипат. Покажи върху него гнева Си и го премахни от лицето на земята, за да видят всички, че Ти Си Единият истинен Бог, Който живее на небето.

Веднага огънят от пещта обгърнал антипата и го превърнал в пепел, заедно с девет оръженосци, стоящи близо до него, така че нищо не останало от телата им, защото Божият гняв ги унищожил. Народът, като видял случилото се, бил обзет от голям страх и с ужас бягал от пещта. Свети Мокий излязъл от пещта съвършено здрав и невредим…

Максим заповядал да привържат мъченика към две колела, направени за мъчение, така че при въртенето си колелата разкъсвали тялото му.

Старецът всред мъките извикал:

- Колко е сладка любовта към Бога!

След това, обръщайки се към мъчителя, казал:

- Изпълнявай с усърдие волята на твоя отец - дявола. Що се отнася до мен, аз съм готов да отида на всички мъчения и на смърт заради Христовото име.

След това светецът започнал да се моли, като казвал:

- Владико, Източник на чистотата, Помощник, Защитник и Избавител мой! Благодаря Ти за това, че ме сподоби, мене, недостойния, с този подвиг и ми помогна да надвия дявола. Ти Си Единият истинен Бог, съхраняващ ума ми в чистота и запазващ го от нечисти помисли, Ти устройваш ума ми да се наслаждава в Тебе, моя Творец, защото велико е името Ти за тези, които Те обичат.

След като светецът се помолил, колелата на мъчението внезапно се счупили и мъченикът се изправил съвършено здрав и невредим...

Всички, които видели чудото, много се удивили на станалото. Мъчителят, изпълнен със срам поради това, че бил победен от мъченика, още повече се разгневил на светеца и заповядал да го затворят в тъмницата. След три дни заповядал да го изведат оттам и да го хвърлят за храна на зверовете.

Срещу светеца били пуснати два гладни лъва, които силно ревели. Когато се приближили до светеца, те легнали на земята пред него, като че ли му се покланяли и прегръщали краката му. След това лъвовете започнали да облизват краката

на светеца, като че ли ги целували.

Народът, като видял станалото, извикал високо:

- Да бъде пуснат на свобода този праведник, когото почитат даже зверовете и когото Бог обича!..“

24.05 по еретическия, † 11 май по църковния календар - Св. свещеномъченик Мокий

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Против ереста на новостилието

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

Какво Бог ни е завещал относно Преданието

ОТНОСНО СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ОТНОСНО ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ОТНОСНО КОРЕНА НА ЗЛОТО, НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“ И БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Ислямската духовна същност на българската „православна“ „църква“

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ДОГМАТИЧЕСКОТО ОТПАДАНЕ НА БЪЛГАРСКАТА "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО

История на борбата с Бога

Иудеите против християнството

Изобличение на иудеите от светците и духовниците на Църквата

Театърът на антихриста

ОТНОСНО СТРОЯЩИЯ СЕ В МОМЕНТА ТРЕТИ ЙЕРУСАЛИМСКИ ХРАМ И ДОШЛИЯ АНТИХРИСТ

ЧУЖДАТА ВЛАСТ В БЪЛГАРИЯ

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ

Вечното Царство

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Защо гласуването е грях пред Бога

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

Относно старостилния икуменизъм

Свещената борба против антихристовата религия на икуменизма и изчадието му-новостилието

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

КОЙ ПРЕДИЗВИКВА КРИЗАТА И КАК ЩЕ ЗАВЪРШИ

ЗАПОЧНАЛОТО

Как да се отнасяме с еретиците, атеистите, иноверците, езичниците, астролозите, масоните, икуменистите и други нечестиви

Против лъжовния страх от „осъждане”

Относно отцеругателството и националното предателство

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

buditeli.info © 2017